

σκολοῦμενος εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ εἰς ἀνακαινησιν πάσης σχεδὸν τῆς μονῆς, καὶ οἰκοδομὴν νέων τυγῶν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σαβῶα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ξενόνων καὶ κατοικιῶν τῶν Ὀρθοδόξων Προσκυνητῶν ἐν Ῥίμελ, πόλει τῆς Παλαιστίνης. Μετὰ παρέλευτιν δύο ἐτῶν ἐπανήλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ παραιτηθεὶς τῆς Πατριαρχείας ἐνεκὰ γῆρατος καὶ χρονικῆς ἀσθενείας, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπιτροπεύων, καὶ μετ' ὀλίγου ἡσύχασε γηροτροφεύμενος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τότε συνέγραψε τὸ κατὰ τοῦ Πάπα πόνημά του. Ἀπελθόντος δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα τοῦ Πρέσβειος τῆς Γαλλίας Διονῶα, περιηγήσεως, καὶ ὄχι προσκυνήσεως χάριν, καὶ ἀποκτεινάντων τῶν ἐκεῖ Φρατῶρων τινᾶς τῶν Ὀρθοδόξων μοναχῶν, καὶ ἐπαπειλούμενος ὁ Νεκτᾶριος κακώτερον, ὡς μὴ ὑπαντιᾶσας ἐκείνῳ σωματικῶς, ὀλιγοψυχήσας, ἀπέδρα εἰς τὸ Σίναιον. Ἀπειληθεὶς δὲ τὰ πάνδεινα, ὡς μὴ ποιήσας καλῶς ἀφείκε τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπανήλθε δρομαίως διὰ τοῦ Πηλουσίου καὶ ἡσυχάζων αὐθις ἐν τῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου μονῇ, δὲν ἐστερήθη τῆς ἡς ἐφίετο παρακλήσεως, ἐπειδὴ ἶδε τοὺς Ὀρθοδόξους ἐρουργούντας τὴν ἀναίμακτον θυσίαν ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Σω-

τῆρος Χριστοῦ. Μετὰ μῆνας πέντε τῆς παρακλήσεως ταύτης ἀνορεκτῆσας, δὲν ἰδύνατο νὰ φάγη ἄλλο τι εἰμὴ μόνον ἄρτον μετ' οἴνου κεκραμένον. Συνεπεῖα τῆς ἀνορεξίας ταύτης, ἦτις διήρκεσε πεντήκοντα ἡμέρας, ἀπεθίωσε ἐπὶ τῆς κλίνης του προσευχόμενος ὡς ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ' ἐξέλιπεν. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 112 καὶ 122,

ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ἱεροδιάκονος τοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφείας. Εἰς τῶν λογίων κληρικῶν τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 37.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Μητροπολίτης Ἡρακλείας. Εἰς τῶν πεπαιδευμένων Ἱεραρχῶν ἀκμασάντων κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατονταετηρίδα. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 131.

ΝΙΚΗΓΟΠΟΥΛΟΣ (Νικόλαος). Πελοποννήσιος ἐκ τῆς πόλεως Δημητζίανης. Ἐπαγγέλλετο τὸν διδασκαλὸν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἐν Αἰγίνῃ καὶ Ναυπλίῳ κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον μέχρι τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 461.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Χίος Ἱεροδιάκονος. Εἰς τῶν λογίων κληρικῶν ἀκμασάντων περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς προύσης ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 395.

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ Ἀγιοῦτης. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1749 ἔτος ἐν Νάξῳ, καὶ ἐμαθῆτευσεν ἐν Σμύρνῃ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα παρὰ τοῦ διδασκάλου Ἱεροθέου. Ἀπο-